

Любов МИРОНОВА

Битието И СЪЗНАНИЕТО

Разликата между овца и коза

Петимата приятели и кучето Ушана били заведени от майката на Жожко в едно красиво село на гости при нейни приятели.

– Я, това пресича улицата – възкликнал Бонбончо. А „това“ се оказало петел.

Майката на Жожко се вцепенила. Отбила колата и попитала, без да се обръща:

– Колко от вас са били в село?

Пълно мълчание.

Тя продължила, сякаш към себе си:

– А кучето?

Отново мълчание. Явно и кучето било тук като „космонавт“. Мисълта какво правят хора от село, когато дойдат в града, винаги я била забавлявала, но мисълта какво ще правят те в селото нещо не ѝ била забавна...

– Никой не е бил в село – обобщила майката.

– Ахъ – едва - едва се чуло отзад след това аварийно паркиране.

– Е, сега ще се подредим. – Вече със сигурност на себе си говорела майката. –

Отивам при приятелите ми с пет деца и едно куче – всички космонавти. „Битието определя съзнанието.“ Хайде сега да видим как градското битие е оформило пет съзнания и половина. Боже, моля те да се върнем живи и здрави от това приключение. Дай ми сили.

Тя поела дъх и решително продължила напред.

– Деца, знаете ли кое е това животно? – попитала небрежно тя.

– Да – отговорили в един глас децата. – Коза.

– Сигурни ли сте? – последвало второ аварийно паркиране.

– Да – отговорили в един глас децата. – Коза.

Тя само леко се хванала за главата. Било овца. Как да познават децата овца, след като я нямало в зоологическата градина.

С рязко спускане на ръчната спирачка и изсвистяване на гумите колата потеглила. Децата се били умълчали. Дори кучето не си развявало ушите навсякъде из колата. Майката имала план!

© Любов МИРОНОВА, автор 2015

Марин Бодаков, редактор
Ваня Петкова, коректор
Захари Димитров, предпечат

Битието и съзнанието

Разликата между овца и коза

Поредица – Бонбончо – 4 – ★
Бонбончо и разни разнообразни случки

© Издава PPTL; office@pptl.bg
София, 2015
Първо издание

„Ако искате децата ви да станат интелигентни, четете им приказки. Ако искате да са по-интелигентни, четете им повече приказки.“

Алберт Айнщайн